

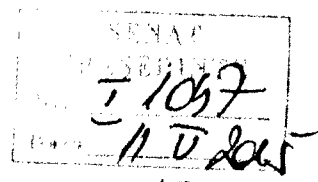
Se dezbată
în 18 Mai 2015
ora 16⁰⁰.
dan

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Nr. XIV / 186 / 11.05.2015

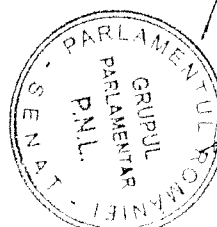
Către Biroul Permanent al Senatului
Domnului președinte Călin – Cătălin – Anton POPESCU TĂRICEANU

Subsemnații, senatori ai Grupului Parlamentar PNL, menționați în anexa la prezenta moțiune, în temeiul art. 67 și art. 112, alin. (2) din Constituția României, republicată și a art. 153 – 157 din Regulamentul Senatului, înaintăm prezenta moțiune simplă cu tema „Avem 3,7 milioane de motive pentru a cere demisia ministrului Muncii: Copiii României și alocația lor de 42 de lei”

Vă rugăm să dispuneți măsurile necesare în vederea declanșării procedurilor legale pentru dezbaterea acesteia.

Lider grup PNL

Senator
Ion POPA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Avem 3,7 milioane de motive pentru a cere demisia ministrului Muncii:

Copiii României și alocația lor de 42 de lei

Stimate domnule președinte,

Stimați colegi,

Stimată doamnă ministru Rovana Plumb,

Guvernul Victor Ponta este, în general, un guvern format din tineri. Majoritatea celor care conduc astăzi ministerele sunt oameni care au avut șansa de a se forma, ca oameni, după Revoluție și care și-au trăit copilăria și adolescența în primii ani ai tranziției. Au primit primele alocații pentru copii, au avut șansa de a obține burse de studiu, de merit sau sociale. Pe scurt, au beneficiat, sub o formă sau alta, de politicile specifice anilor '90.

Faptul că astăzi, jumătate din Guvern ar trebui să se întoarcă la școală, iar cealaltă jumătate să meargă la DNA, arată, printre altele, că politicile publice

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

prost gândite au efecte catastrofale pe termen lung. Acest Guvern este, în fond, rezultatul măsurilor luate din anii '90. Aceia sunt anii în care s-a consemnat declinul brusc al educației românești, anii inversării valorilor și ai așezării pe baze greșite a mecanismelor de promovare în politică și în funcțiile publice. Rezultatele le vedem acum și consecințele le suportăm cu toții.

Avem, așadar, un guvern problemă! Dar, grav este că avem români competenți și cinstiți care caută să plece din țară. La fel de grav este că România devine pe zi ce trece un El Dorado pentru impostori și pentru hoți.

Poate chiar mai grav este că, în timp ce familiile cu copii și-au luat gândul de la orice sprijin din partea Guvernului, tot felul de activiști și ONG-uri primesc, pe bandă rulantă, bani publici pentru tot felul de proiecte pe cât de extravagante pe atât de inutile.

După cum știți, toți copiii din România primesc o alocație de stat a cărei valoare este astăzi de 42 de lei. Ca detaliu important, această sumă nu a mai fost modificată de peste 6 ani, din 2009, în ciuda faptului că prețurile au crescut cu cel puțin 20% în acest interval.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Ca o mențiune la fel de importantă, pentru un câine comunitar se alocă aproximativ 140 de lei pe lună pentru a fi ținut și hrănit în adăposturi, iar pentru un deținut nu mai puțin de 2.397 de lei. Nu este corect, dar putem compara aceste sume cu alocația de stat pentru copii și veți vedea cât de aberantă este situația actuală.

De altfel, nu este deloc întâmplător faptul că toate studiile arată o Românie aflată pe ultimul loc în Europa în privința indicatorilor de educație și sănătate, în timp ce excelăm pe primul loc la sărăcie în rândurile copiilor.

Avem 3,7 milioane de copii. Dintre aceștia, aproximativ 400.000 nu sunt înscriși în nicio formă de învățământ – grădiniță, școală, liceu și învățământ profesional – deși au vârsta corespunzătoare. Numărul copiilor necuprinși în școală crește simțitor începând cu vârsta de 13 ani și atinge un maxim în jurul vârstei de 16-17 ani (peste 100.000 de mii de copii). Conform datelor oficiale, rata abandonului școlar în învățământul primar și gimnazial din România s-a triplat în ultimii 15 ani.

Din datele Băncii Mondiale și UNICEF rezultă că aproximativ 250.000 de copii români trăiesc în sărăcie absolută, iar orice agravare temporară a situației economice din țară are efecte directe și imediate asupra copiilor. Procentul

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

celor expuși la risc de sărăcie și excluziune socială este de 48,5%, adică aproape unul din doi copii români este amenințat de sărăcie, în timp ce media europeană a acestui indicator este de 27,7%.

Toate datele arată că România NU reușește în acest moment să asigure protecția familiei și sprijin pentru copii. Tocmai din acest motiv, țara noastră este pe ultimele locuri la numărul de nașteri la 1.000 de locuitori, iar perspectivele demografice sunt cu adevărat îngrijorătoare. Numărul mediu de copii raportat la numărul de femei este, la noi în țară, de doar 1,08, în timp ce în Franța este de peste 2 copii. Anul 2013 a fost anul în care în România s-a înregistrat cel mai mic număr de nașteri de la al doilea Război Mondial până în prezent. Dacă lucrurile vor continua în acest ritm, în 2050 România va avea doar 16 milioane de locuitori, o populație îmbătrânită și o gravă criză de sustenabilitate a sistemului de pensii.

Iar problemele nu sunt doar de ordin cantitativ, ci și calitativ. În fiecare an aflăm cum jumătate din elevii noștri abia reușesc să treacă de examenul de Bacalaureat, aproape jumătate din cei ce merg la școală sunt de fapt, așa cum arată testările, în categoria de analfabetism funcțional. La polul opus, premianții pleacă la universitățile din străinătate și preferă să profeseze în alte țări. Medici, specialiști în IT, ingineri și absolvenți înalt calificați pleacă în

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

străinătate unde sunt mai bine plătiți și unde au mai multe oportunități pentru a-și proteja familia și copiii. În aceste condiții, România riscă să devină o țară cu mână de lucru slab și foarte slab calificată și să rateze astfel șansa dezvoltării economice în sectoarele care se anunță a fi cele mai dinamice pe viitor. Iar asta înseamnă salarii mici, probleme sociale și intrarea într-o spirală fără ieșire ce ar putea bloca definitiv șansele României la progres și prosperitate de tip european.

Sigur că toate aceste probleme nu au o singură cauză și nu pot avea sub nicio formă o unică rezolvare. Însă rolul alocației de stat pentru copii are legătură directă cu o serie de factori din cei menționați anterior. **Poate o alocație mai mare să încurajeze natalitatea? Poate ea să prevină abandonul școlar și sărăcia severă în rândurile copiilor? Poate o alocație mai mare să formeze generații mai bine pregătite, având calificări superioare și șanse mai mari de a participa la dezvoltarea economică a acestei țări? Este evident că răspunsul la toate aceste întrebări este „DA”.**

La fel de evident este faptul că nu putem, în România anului 2015, să păstrăm o alocație, care prin cuantumul ei nu reprezintă de fapt un sprijin real pentru familii sau pentru copii. Cei 42 de lei, adică sub 10 euro, pe care un copil îi primește de la stat sunt nu doar insuficienți, ci lipsiți de orice fel de relevanță în configurarea pe termen lung a unei societăți echitabile și a unei economii sustenabile.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Comparația cu alte țări arată, și mai clar, cât de mare este prăpastia dintre ceea ce se întâmplă la noi și ceea ce fac alte țări, unele dintre ele fiind nu cu mult diferite față de România în privința PIB-ului pe locuitor. Astăzi, în Europa, există două variante de abordare a politicilor de sprijinire a familiilor cu copii. O primă variantă constă în stabilirea unei sume egale pentru fiecare dintre primii doi copii și o ușoară creștere pentru următorii. De exemplu, în Germania se alocă 184 euro pentru fiecare dintre primii doi copii, crescând la al treilea la 190 euro și pentru următorul la 215 euro. Belgia acordă lunar 77 euro pentru primul copil, 143 euro pentru al doilea și 212 euro de la treilea încolo.

Există însă și varianta care menține principiul egalității, dar diferențiază beneficiile după vârsta copilului. De exemplu, în Danemarca se acordă 145 euro în primii 3 ani, 131 euro între 3 ani și 7 ani și 103 euro între 7 ani și 18 ani. În schimb, Olanda merge pe creșterea sumelor odată cu vârsta, de la 58 de euro sub 6 ani, 70 de euro între 6 ani și 11 ani și 82 de euro între 12 și 17 ani.

Există și țări în care alocațiile sunt stabilite în funcție de venitul realizat de familie. În Italia, de exemplu, sprijinul este foarte consistent dacă părinții câștigă sub 1.000 de euro lunar (250 euro de copil), dar scade sub 40 de euro

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

pe lună la venituri familiale de până la 2.500 de euro, dispărând total peste acest plafon.

Sunt sisteme foarte diferite, dar au în comun un principiu important: politicile legate de familie și copii sunt gândite în detaliu pentru a rezolva problemele pecifice fiecărei țări. România este singura țară care acordă o sumă derizorie și prezintă o dezarmantă lipsă de logică și de direcție pentru aceste politici.

Ni se comunică mereu de la Guvern că nu există bani pentru creșterea alocațiilor. Problema, însă, nu este legată strict de bani, ci de priorități. Atâta vreme cât Guvernul va avea ca prioritate drenarea banului public în buzunarele clientelei politice, într-adevăr, nu vor exista bani și pentru copii. Un calcul onest arată că, și în aceste condiții economice, alocațiile pot fi mărite. Statisticile prezintă că în România un copil primește lunar 4% din salariul minim pe economie, în timp ce Bulgaria alocă 8%, Ungaria 18% și Italia 25%. Mai mult decât atât, dacă raportăm PIB-ul pe locuitor din România la PIB-ul pe locuitor din Franța sau Germania și raportăm aceste proporții la alocațiile pentru copii, ar trebui să creștem aceste indemnizații de cel puțin patru ori. Din aceste calculații reiese că este strict o problemă de priorități. **Iar singura răspundere o poartă Guvernul Ponta și în mod special Ministerul Muncii, care evită cu nepăsare acest subiect atât de important pentru România.**

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Stimați colegi,

Alocația de stat pentru copii nu este un bacșiș social și nici o pomană electorală, este o investiție care poate produce rezultate palpabile abia în 10 sau 20 de ani. Înțelegem cu toții că filosofia acestui Guvern este una de supraviețuire și de „scapă cine poate”. Dar în niciun caz nu poate fi acceptată sacrificarea a generații de copii și a viitorului întregii țări.

Creșterea alocației pentru copii este un sprijin pentru familie, un mijloc de a încuraja frecventarea cursurilor din învățământul primar și gimnazial și, nu în ultimul rând, un instrument important în politicile pe care Guvernul ar trebui să și le asume în fața gravelor probleme demografice actuale și viitoare.

Cu toate acestea, nici Victor Ponta și nici ministrul Muncii nu par preocupați de subiect. S-a cerut, în nenumărate rânduri, găsirea unei formule penru creșterea alocațiilor de stat pentru copii. Cu toate acestea, problema continuă să fie ignorată. Ideal ar fi să se ajungă măcar la o alocație decentă.

Din acest motiv se impune că se impune demisia doamnei Rovana Plumb și schimbarea ei cu un specialist care poate propune și susține politici viabile în acest domeniu.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

București, Calea 13 Septembrie, Nr. 1-3

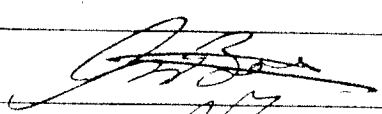
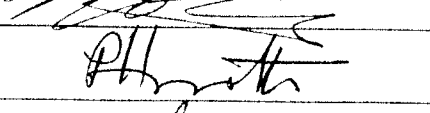
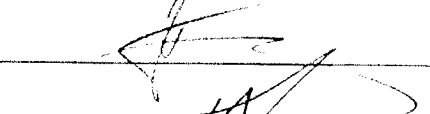
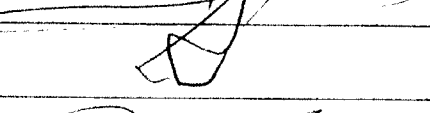
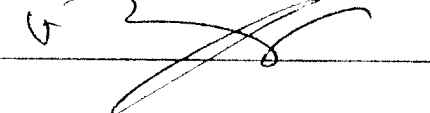
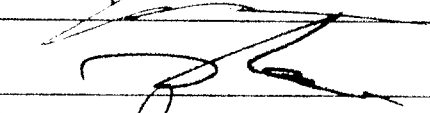
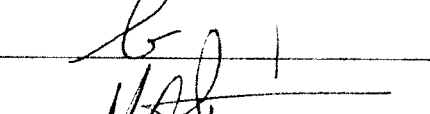
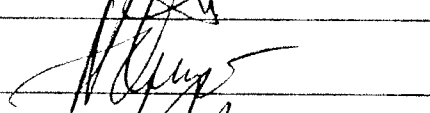
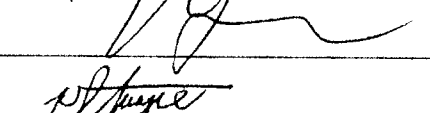
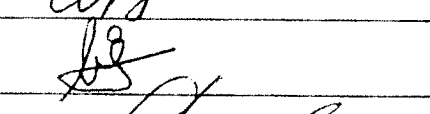
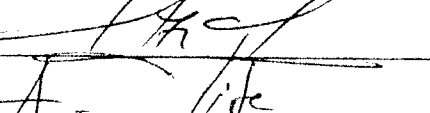
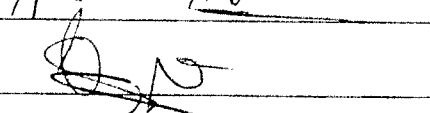
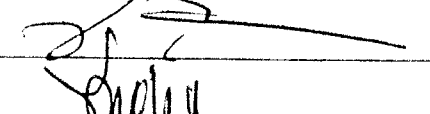
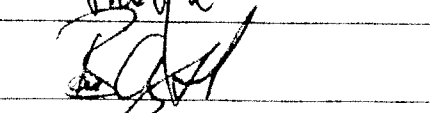
Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

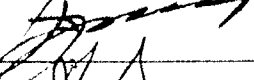
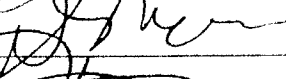
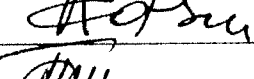
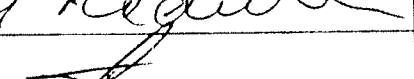
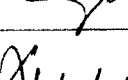
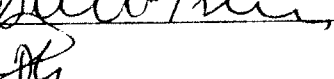
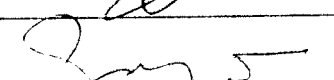
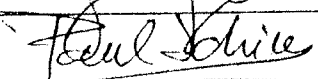
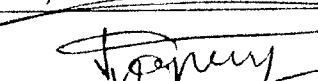
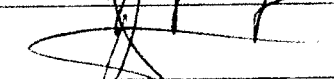
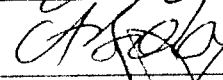
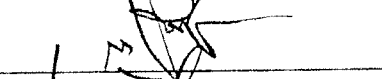
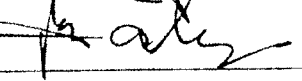
În caz contrar, România va mai face câțiva pași spre prăpastia pe care Guvernul se încapățânează să nu o vadă. Acest Executiv nu a avut și nu are priorități pe termen lung, ci doar obiective imediate, sacrificând astfel, în mod cinic, orice șansă de viitor a României.

Considerăm că indiferența și iresponsabilitatea Guvernului Victor Ponta reprezintă o amenințare la adresa copiilor și în general a viitorului României. Soluțiile sunt la îndemână: elaborarea unor politici care să răspundă nu doar situației actuale ci și riscurilor viitoare, precum și susținerea proiectelor de lege care vizează creșterea alocațiilor în funcție de prioritățile asumate.

Însă toate acestea trebuie precedate de demisia ministrului Rovana Plumb.

TABEL CU SENATORII SUSȚINĂTORI AI MOTIUNII SIM
CU TITLUL: „Adun 3,7 milioane de motive pentru a cere
demisia ministrului Muncii: Copiii României malsocoleți” for de
42/20

Nr.crt.	Nume și prenume	Semnătura
1	CRISTIAN BOBĂ	
2	ION POPA	
3	IOFIN SOBRA	
4	HARITH PRIN	
5	TEIRU NEU	
6	BOBUT TUDOR	
7	PASCA LIVIU TITUS	
8	BOERIN VALERIU	
9	LUCIAN DANIELOSCU	
10	ILIESCU LUCIAN	
11	NICOARĂ MARIUS PETRE	
12	TAPU - NABARE EUGEN	
13	ATANASIU TEODOR	
14	MIRON STELIANA	
15	Grigoras Viorel	
16	Boboc Cătălin	
17	OPREA MARIO	
18	ALIN TISE	
19	Popa Mihaila	
20	ZISU IONUT ECHIS	
21	MARIUS OBRERA	
22	Ben-Ami Ardelean	

23.	VOCU SERVICIANDREI	
24.	PERES ALEXANDRU	
25.	IBAN TRAIAN	
26.	OPREA DUMITRU	
27.	Ion Popescu	
28.	Viorel Badea	
29.	Paran Dorn	
30.	COTESCU claudi Adrian	
31.	TUDOR DOINA ANEA	
32.	RĂDULESCU CRISTIAN	
33.	Lucian Ion	
34.	DUMITRESCU IULIAN	
35.	PASCAN EMIL-MARIUS	
36.	Lincea Mănușă	
37.	Gheorghe Gheorghe	
38.	Paul Vichiu	
39.	POPESCU CORNELIU	
40.	NICOLAE NEAGU	
41.	NEULOIU MARIUS	
42.	ANEA DANIELA BOAGIU	
43.	Popa Nicolae Vlad	
44.	Bălu Marian	